

Elfizetési árak:
 Egész évre 10.— Ft
 Félévre 5.— .
 Negyedévre 2.50 .
 Egy hóra 1.— .
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
 Főpiac, a város-
 házzal szemben.
Hirdetések:
 Egy hasábos petít
 soronként 6 krajár
 számítatnak.

Hirsch báróné.

Irta: Konez Ákos.

Debreczen, márczius 29.

A napokban egy rövidke hír számolt be arról, hogy *Hirsch* báró özvegye egy milliót küldött a magyarországi szegények részére azon czélból, hogy abból apró kamatnélküli kölcsönöket kapjanak.

Egy millió, kimondani is megdöbben az ember, hát még megadni. Megadni, talán itt-ott a visszafizetés reménye nélkül; megadni önzetlenül, a hála követelése nélkül; megadni idegeneknek, kikhez nem köt semmi, se a vér-ség köteléke, se faji, se nemzeti jelleg; megadni nyomás, felszólítás nélkül, egyedül a szív szavára hallgatva, mellétekintetektől menten egyedül azon boldogító öntudatban, hogy segítünk a szegényen és leszereljük a nyomort.

Boldog csak az a gazdag, kinek szive van. A kincs érző szív nélkül hideg és nincs értéke. A gazdagság átok, az önző kezében, míg nemesérmű kezében világot boldogító eszköz.

Boldog asszony irigyellek! Nem azért, mert se szerét, se számát nem tudod vagyionodnak, — hanem azért, mert nagyon szere-

tett az Isten, hogy kincseidhez szivet is adott Neked. Szivet, mely megdobban a nyomor hallatára; szivet, mely meghallja a sors-üldözött keserves sirását, a beteg fájdalmas sóhaját. Szivet, mely messze földekre küldi dus kincseit, szivet, mely nem nézi azt, hogy ki hogyan imádja Istenét, milyen nyelven zengi hazája szeretetét; szivet, mely mindenütt csak embert keres és szeretetének napsugarával bevilágítja a nyomor sötét hajlékát, szivet, mely az összemberiség érdekeiért dobog az általános emberszeretet oltárán.

* * *

Furcsa világot élünk. Egy nemes lelkű asszony egy milliót ajánl fel a szegényeknek, a nyomor enyhítésére és ezt elmondják a lapok nyolcz tíz sorban a napi-hirek közt. Egy-két olvasó végigfutja a sorokat s talán azt mondja rá, *azért ad, mert teheti.* Azon mélyebb lélektani okok után nem kutat, melyek azt a nemes asszonyt arra ösztönzik, hogy adjon olvasatlanul ezreket, milliókat. Nem hatja meg az olvasókat a lélek szépsége, mely mint a tenger mélye gyöngyöket rejteget. A tenger nem kutatja, hogy kinek kezébe jutnak kincsei, épp úgy

nem ismeri a nemes báróné azokat, kikkel jóságát élveztetni. Sok a szeretet a lelkében, ad tehát azoknak is belőle, kiknek kevés részük van a könyörülő szeretetben.

Tanulhatnának e nemes asszonytól azok, kik filléres adományait szertekürtölik a világban. Tanulhatnak tőle nemcsak az egyesek, hanem az *egész világ.* Megtanulhatják tőle a *szeretet tudományát*, mely megszégyeníti a *bölcs tudását, az okos mélységét, a lángész alkotását.*

Ez a tudomány boldogít az életben, üdvöt szerez a tulvilágon.

* * *

Hirsch báró meghalt ugyan, de a szeretet szövétneke, mely életét beragyogta — átment itt hagyott neje lelkébe. Mig élt, ketten gondoskodtak a nyomor legyőzéséről, most pedig agyászba borult özvegy úgy tiszteli meg férje emlékezetét, hogy átöröklő annak emberszeretettől megnevesült szivét. Elvesztett boldogsága nem teszi őt világgyűlölkővé, hanem ellenkezőleg szívére milliók hálás érzéséből merit gyógyulást. Egy egész hivatal tart fenn nemes érzésű emberekből, kik parancsára felkutatják a nyomor

TÁRCZA.

Szines cserepek.

— Cseh elbeszélés. —

Irta: Vrohlicky Jaroslav.

Annak a női lénynek, kiről itten szó esik, már a nevelőintézetben is az volt a neve, hogy: „A kiállhatatlan“.

Árva leány volt. Atyja, egy vidéki gazdag nemes ember tekintélyes vagyont hagyott rája, melyet egy folyton rossz kedvű vén prókátor kezelt, ki barátja is volt a leánynak. Ez a prókátor adta őt be az intézetbe, felügyelt a neveltetésére és amikor husz esztendőss lett a leány, a legszebb rendben adta át neki az örökséget: három majorságot, a hozzájuk tartozó erdősséggel egyetemben és egy nagy park közepén álló kis urasági kastélyt.

A leány „egyetlen gyermek“ volt és egy kicsit elkényeztetett teremtés. Alapjában véve jó volt annak a lelke, de épp annak a bizonyos elkényeztetések az lett az eredménye, hogy alig kukkant be az intézetbe, rögtön rája ragadt a „kiállhatatlan“ elnevezés. Játékban és minden egyéb dolgokban ő akart a legfőbb személy lenni; az összességnek soha sem rendelte magát alá és ha nem tették meg a kívánságát, szó nélkül elvonult egy sarokba, úgy tett, mintha olvasna, de a könyve fölött duzzogó, ha-

ragos tekintettel kísérte a játszótársai vidám mulatozását.

Természetes tehát, hogy az intézet-nem jó dolga volt neki.

Lassankint hozzászokott az egyedül-léthez. Tanítónői azonban nagy mértékben meg voltak vele elégedve, mert a leánynak nagyon élénk volt a felfogása és kitűnő az emlékező tehetsége. Minden kiállhatatlansága mellett ő volt a legjobb tanulója az intézetnek, de eltávoztát még sem sajnálták. A vén prókátor kocsi-val jött érte és minden érzékeny bucsuzás nélkül egyenesen hazavitte a szülői hajlékba.

— *Ida* kisasszony, ön most már korlátlanul rendelkezhetik vagyonával és kezével, — mondá neki az öreg ur, mikor hazaértek.

Azt hitte az öreg, hogy a szülői hajlék megpillantásakor meg lesz hatva a leány; csak hogy ebben a hiedelmében alaposan csalatkozott! *Ida* kisasszony mindössze egy halk és gunyos nevetést hallatott, és csak tovább folytatta a hallgatást.

Mindvégig hallgatag maradt, és semmi iránt nem tanusított érdeklődést.

Ebéd után az ügyvéd beszámolt a működéséről, és átvéve fáradozásának gazdag pénzbeli jutalmát, és ajánlotta magát. Elégedetlenül távozott a házból, mert érezte, hogy régi barátja lévén a leány atyjának, mégis csak melegebb bánásmódra tarthatott igényt. Egy-két

barátságos szót, egy kézszerítést, egy meghívást, hogy ezután is látogassa meg a gyámleányát, joggal elvárhatott volna; de mindezekből azonban nem történt semmi.

Ida pedig mindezek dacára még sem volt gonosz lelkű és érzéketlen lény; nem volt ő egyéb, csak a „kiállhatatlan.“

Már most szabad volt az élete, — mindazonáltal kimondhatatlanul egyhangu.

Reggeltől estig olvasott, zongorázott, vagy a parkban kóborolt; ezt az utóbbi szórakozását legszívesebben egyedül gyakorolta és csak nagy ritkán hívta magával a régi dajkáját. A pessimismushoz már kezdettől fogva megvolt benne a hajlandóság, mely kedélyállapot lassankint teljesen erőt vett rajta. Pessimismusa nem a komor, elkeseredett gondolkodásban, hanem a legteljesebb közönyösségben nyilvánult minden iránt; úgy érezte, hogy ő fölösleges ezen a világon és a világ fölösleges ő reá nézve.

A telet a városban töltötte; eljárt a színházakba, hangversenyekbe és minden-nap megtette a rendes sétakocsizását. — *Vidám* azonban nem volt soha. De azért rosszkedvű sem volt, hanem mindig egyforma nyugalom, hidegség és közöny uralkodott rajta.

Egyhangusággal teljes életébe egy-szerre egy idegen hang csendült bele.

Igazán szüzies lénynek minden ere-

sötét rejtekét és urnőjük szivéből fénykévét bocsátanak azokba. Neve ott ragyog mindenütt, hol a jajszó és siralom felsir. Aldásos keze nyomát mindenütt ott látjuk, hol a nyomor pusztító munkáját megkezdi. Szeretete a világé, a világ szegényei és én csodállak nemes asszony, hogy szereteted lángja nem hamvasztotta még el porhüvelyedet!

* * *

Ma, midőn az önösség napjait éljük, midőn a realizmus és materializmus egymásután öli ki az emberi szivekből az ideális ember-szeretet virágait, százszoros dicséret illet meg Téged nemes asszony, ékessége nemednek. Haladj, menj azon az uton, melyet szived életirányul szabott ki magad elé. Légy a szegények anyja ezentul is. Folytatsd boldog emlékü férjed életét a *szeretben*, mely milliók könnyét szárítja fel.

Te nemes asszony igazán boldog vagy, mert kincseid fényénél nagyobb lelked jósága!

Tallózás az ország dolgaiban.

Irtá: Saturnus.

Budapest, márczius 29.

Még megérjük, hogy a magyar ember felhagy régi szenvedélyével, az örökös politizálással. Ime negyedik napja, hogy bezárultak az ország házának kapui busvétii vakációra és ma a negyedik napon már keresve is alig talál témát az ember a politizálásra.

Sose bánjuk, nem baj ez, hanem szerencse inkább. A Széll-kormány által inagurált új korszaknak sikeres beköszöntésére mutat. A béke megszünteti a panaszokat és a panaszok hiánya megszünteti a szenvedélytől táplált és új-szen-

vedélyeket keltő, örökös politizálást. — Hiszen az volt a mi régi hibánk, hogy az örökös politikai tornak miatt nem értünk rá igazi bajaink orvoslását. A közjogi viták magas nyergében ülve nem láttuk meg, elfeledtük, semmibe vettük a gyalogjáró emberek panaszait.

Legyen ennek vége, szünjenek meg a politikai és légvár-ostromok s vessük rá magunkat az ország reális feladatainak megoldására.

Ezt kívánja minden tényező, amely ennek az országnak életében közreműködik.

Sose sajnáljuk hát, ha a politikai viták visszhangja is elnémul országszerte a képviselőház ajtajainak bezárulásával.

Csak figyeljünk kissé arra, ami e politikai csend mellett az államélet más ágain és a társadalmi életben történik: vannak itt bőven olyan momentumok, melyek a folszabadított figyelmet a maguk részére lekötik.

*

Panaszkodnak az ügyvédek. Meglehető hangok szabadultak ki, s hangzottak országgyűlési a budapesti ügyvédi kamara terméből.

Mialatt olyan nagyon politizáltunk, észre sem vettük azt a sajtó sebet, melyet most föltártak az ország egyik legelső és legtekintélyesebb karának testén, az ügyvédi kar tekintélyén. Súlyos, tátongó és veszedelmes seb az, amit ott megmutattak és a fájdalomtugyan ki sanyli legjobban? A jogkereső közönség. Mivel pedig tudvalevő, hogy magyar ember a maga jussát nem hagyja, méltán mondhatjuk, hogy a jogkereső közönség alatt az ország egész lakossága értendő. A paragrafusok kaeskaringszóiban járatlan köznép pedig még sokkal inkább a szenvedő ebben a bajban, — mint az intelligencia.

Nem akarunk itt bővebben szólni a budapesti ügyvédi kamara önvallozásával. Foglalkozott ezzel érdeme szerint a fővárosi sajtó. Mi csak arra mutatunk rá, hogy ez a budapesti kamara megnyilatkozása volt csupán. Kíváncsiak vagyunk most már a vidéki ügyvédi kamarák szavára. Sem az őszinteségben, sem az or-

voslás sürgetésében nem szabad hátra maradniok a budapesti mögött.

Itt mindjárt jelezzük, hogy mi a vidéki ügyvédi kar állapotát nem tartjuk olyan sötétnek, mint a minőnek a budapesti bemutatkozott. Vannak bajok az ügyvédi karban a vidéken is, de nem hitjük, hogy sokkal jobbak ne volnának, mint a milyeneknek a budapesti kamara közgyűlésén jelezték a budapesti ügyvédek helyzetét. Ez azonban csak vélemény; hiszen a budapesti megnyilatkozás előtt az ottani helyzetet sem hitték volna ennyire elszomorítónak.

Epen ezért várjuk feszült kíváncsisággal a vidéki kamarák megnyilatkozását.

Ha a vidék helyzete e részben jobb a fővárosinál, úgy a vidéki kamarák erre büszkén és jogos önérettel mutathatnak rá. Ha pedig nem jobb (amit, ismételjük, alig hiszünk) akkor is kötelességük erre jöhízemű őszinteséggel rámutatniok; azért, hogy ha majd a baj orvoslására kerül sor, a teendő lépéseket az ország érdekében s a maga jól felfogott érdekében karöltve tehesse meg valamennyi ügyvédi testület.

Tág tere nyílik az üdvös eszmecserének, míg a kamarák hivatalos megnyilatkozására sor kerülhetne.

Nem bánjuk, legyenek a katonatisztek az első az örvendezők sorában, de azután biztosan következzenek a többi jogosultak is!

*

Hogy mindazt elérjük, ami ezek keresztülviteléhez kell, mennyi munka, az ország sorsának mily hatalmas jobbrafordulása kell ahhoz!

Hogyan idézzük elő ezt a jobbrafordulást? Megvagyom ez irva, ez lett mondva — Hegedüs Sándor kolozsvári beszédében. Hatalmas, lelkesítő szava volt ez egy zseniális államférfiúnak, aki igazán erősen eltökélte magát, hogy munkával, energiával, vasakarattal igyekszik tárczája keretében az ország üdvének felvirágoztatására...

És ilyen nemesak Hegedüs szándéka, ilyen az egész kabineté, ilyen első sorban Széll miniszterelnöké, a ki ezért teremtette meg a békét.

jével küzdött ugyan ellene, de azért mégis olyasvalami volt az idegen hang, mintha szerelem lett volna.

Történt pedig a dolog a következőképpen.

Ida többek között valami kiállításba is ellátogatott. Ott megállott egy egyszerű kis kép előtt, mely egy sivar tájkot ábrázolt.

A képen nem volt más, mint egy elhagyatott pusztaság, a háttérben néhány nyírfa és fölötté ólomszínű égboltozat! Levegő azonban volt a képen, amennyit csak kívánni lehet. Ezt a megmérgezett levegőt tele tudóval szivta magába a leány.

A képen mérhetetlen kietlenség, mérhetetlen gyász honolt.

Ida megvette a képet és vásárlás közben megismerkedett a festőjével. Fia-tal, még ismeretlen ember volt a művész, a maga szegénységét végtelen büszkeséggel viselő lélek.

A festőnek megközelíthetlensége ingerelte és egyszersmind el is keserítette a leányt. Kezdetben kétszeres árt akart adni a képért, de csakhamar elállott a szándékától, mert attól félt, hogy visszatasítják.

Kitalálta a festő jellemét, melyhez a saját megközelíthetlenségét vette mértékül. Így hát a kiállítás titkárnál fizette meg a kép árát. Véletlenül a festő is odavetődött és a beszédes hivatalnok kötelességének tartotta, hogy a művészt és műpártolót megismertesse egymással...

Leány és festő hidegen meghajtották magukat, egy két jelentéktelen megjegyzést cseréltek, — azután a városban nem találkoztak többé.

Ida visszautazott a kastélyába. Eljött a nyár és vele együtt elkövetkeztek a kedves egyhangú napok: olvasás, zongorázás és sétálgatás a parkban.

As erdőnek egyik legvadabb zugában egyszer ott találta — a festőjét. A művész hevenyészett széken ült és egy cserfát rajzolt, melynek lombján napsugár rezgett keresztül, a nagsugárban pedig szunyogok és legyek rajzoltak.

A festő nem nézett föl mindjárt. Hozzá volt szokva, hogy nézők is akadnak falun; most is tudta, hogy valaki átnéz a válla fölött. A leány el akarta kerülni, de már késő volt. Mert a festő lassan fölpillantott — és a két lény idegenkedve nézett egymásra.

A leány szólalt meg elsőnek: — Miért üldöz maga engem még itt is.

— Én üldözöm magát? — felelé a festő hideg hangon, — eszembe sincs. Én itt dolgozom.

— Sövény köríti a parkomat.

— Keresztülmásztam rajta.

— Mit akar itt?

— Látja, hogy festek. De kérem, ne tartóztasson, mert a nap nem áll tétlenül, mint mi ketten. Nézze csak, a mióta beszélgetünk, mennyire jobbra huzódott az a pille raj.

A festő munkához látott, mintha senki sem volna mellette.

Már most mit tegyen a leány? Köszönés nélkül akart távozni, de valami soha sem érzett gerjedelem ott maradni készte. Száz meg száz gondolat kavargott fejében, de a sok közül csak kettő öltött határozott alakot: Megvettem a képét, és már most azt véli ez az ember, hogy joga van engem fölkeresni és megzavarni a magányomat? Vagy talán csak véletlenül vetődött ide, igazán véletlenül?

Ott maradt hát, és nem tudta, mit tegyen; ellenben a festő mivel se törődve folytatta munkáját.

Egyszerre csak fölkelte és jobbról balra megnézegette a vázlatát és oda fordulva a leányhoz, finom mosolylyal mondá:

— Nem akarom elrabolni a legszebb zugát a parkjának; engedje meg, hogy visszaadjam a tulajdonát.

Mely kijelentés után rámutatott a vázlatra.

A leány nem akarta elfogadni; a festő azonban gyorsan befejezte a képecskét, a legközelebbi fáinak két ága közé támasztotta, azután összeszedve ezékmókját és gunyos meghajlás után hirtelen átugrotta a közeli sövényt.

— Kérem, uram. — szölt a leány, — álljon meg, csak egy szóra.

A művésznak hosszú fürtös feje előbukkant a sövény mögül.

— Parancsol?

— Beszélni akarok önnel.

— Itt?

— Igen, itt!

Az akarat, a tehetség megvan a férfiakban. Az ország osztatlanul támogatja őket és üdvös szándékait. A keresztülvitelhez pedig béke, nyugalom kell, hogy legyen a politika berkeiben. Most benne vagyunk a teljes békességnek ebben a korszakában. Figyeljünk, de ne vágyódjunk izgató politikai szenzációk után. Üdvös ez a csend!

A hírlapírók estélye.

— Hölgyek értekezlete. —

Debreczen, márczius 28.

A mi nem sikerült annyi erős férfi kéznek, sikerül a gyenge női kezeknek. Főlemelik a debreczeni sajtót és arra a piedesztálra állítják, amelyet Debreczen város nagy pozíciója megérdemel.

A hírlapírók nyugdíj alapja javára rendeznek olyan estélyt, mely ha külső fényben talán mögötte marad azon estélynek, amely a V. H. O. Sz. javára a m. kir. operaházban folyt le, de erkölcsi tekintetben éppen olyan megtisztelő, sőt lelkesítőbb dolog lesz.

A debreczeni társadalom rokonszenve és érdeklődése ilyen egyértelműen még sohasem nyilatkozott meg a V. H. O. Sz. iránt. A közönség, úgy látszik, teljesen tájékozva van az iránt, hogy hol kell és hol szükséges a sajtót támogatni.

Tájékozva van az iránt, hogy a sajtó munkásainak, mint a vidéken mindenütt, gyakran önfeláldozó munkát kell teljesíteniük s ezért gyakran félreértés, sőt az érdekek változásai szerint gyűlölködés a honorárium.

Ha kimeríti az emberi idegzetet más küzdő pálya, annál inkább megviseli a hírlapírói pálya, amely a nagy nyilvánosság előtt napról napra exponálja emberét.

A debreczeni sajtó buzditást, lelkesedést és erőt meríthet a nagylelkű és szívélyes jóakarathból, melylyel Debreczen város nemes hölgyei támogatják az estély dolgában, melyet a hírlapírók nyugdíjalapja javára rendeznek.

Tegnap délután a városi közgyűlési terem hosszú zöld asztalánál, a melyet

máskor a városatyák ülnek körül, előkelő hölgyek és leányok tanácskoztak.

A hölgyek közül, akik érdeklődnek, de nem jelenhettek meg, levélben menteték kimaradásukat, a megjelentek névsora pedig a következő:

Veresné Szathmáry Teréz, Konez Ákosné, Szabó Kálmánné, dr. Benedek Jánosné, Bészler Károlyné, Bóczán Elemérné, dr. Burger Péterné, Csanak Jánosné, ifj. Csanak Józsefné, Geiger Simonné, özv. Joó Istvánné, Lovász Jánosné, Meskó Antalné, Nánássy Lajosné, Sepsy Dezsőné, Szabó Miklósné, Szikszay Gyuláné, Tóth Bóláné, Szabó Antalné, Szikszay Margit, Szabó Gizella, Szabó Ilonka, Joó Irma, Chylinszky Györgyné, B. Békéssy Rózsa, Varga Ferenczné.

Az elnöki széklet Konez Ákos foglalta el, a V. H. O. Sz. központi igazgatósági tagja és a helyi választmány elnöke, kívül jelen voltak Ujlaki Antal központi igazgatósági tag, Than Gyula a helyi választmány alelnöke és többen a sajtó részéről.

Konez Ákos elnök szép szavakban köszönte meg az érdeklődést és kifejezte a debreczeni sajtó háláját és köszönetét. A program, amelyet előterjesztett a következő volna:

1. Sajtószabadság. Tabló.
2. Prolog. Irta: Ady Endre.
3. B. Ruzsinszky Ilona az aradi színház hírneves művésznője opera áriát és népdalokat énekel.
4. Baba, esetleg virágkiállítás. (60—80 gyermekkel.)
5. Magyar tabló. Nagy Lajos esküvése.
6. Szerecsen kvartett.
7. Virágfakadás.
8. Apósok. Dialóg.
9. Piros cipő. Gavotte.
10. Debreczeni dalos egyesület Rákóczy indulót énekel.

Az estély április 28 án és 29 én lesz. Az értekezlet különben kimondta, hogy a babakiállításához legalább hatvan kis gyermeket kérnek a szülőktől. A szülők esetleges jelentkezéseiket megtehetik Konez Ákosnál, vagy Ujlaki Antalnál a Debreczeni Ellenőr szerkesztőségében. A tabló-

ban 4—12 éves korig vehetnek részt a leányok és az ifjak.

Mindaddig, míg a próbák folynak, előjegyzéseket nem fogadnak el.

Legközelebbi ülés husvét után szerdán délután 3 órakor; ülés után elnök a hölgyeknek megköszöni a fáradságukat.

Közgyűlés.

Debreczen, márczius 29.

A „Debreczeni tisztviselők önszegélyző egyesülete, mint szövetkezet“ f. hó 25-én tartotta meg XIX. évi közgyűlését.

A milyen csendes, zajtalan ezen szerény egyesületnek működése, oly csendes lefolyású volt maga a közgyűlés is.

Először is tudomásul vétetett az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése, a mely jelentések alapján a felmentvény megadatott.

A választások során igazgatónak Oláh Károly városi tanácsnok választott meg, az igazgatóságban megüresedett helyre pedig Steinacker Sándor p. ü. számtanácsost, míg a többi tisztviselő, valamint az igazgatóság és felügyelőbizottság tagjai is ujlag meg lettek választva.

A bemutatott zárszámadás szerint az összes egyleti vagyon 10, 219 frt. 78 kr, melyből 3322 frt. 21 kr. tartalékalap, 592 frt 07 kr pedig segélyalap. A tiszta nyeresemény tett 271 frt. 07 krt, melyből az alaprészek után 4 %-os osztalék határozottatott el kifizetne.

Nem lesz érdektelen, ha egy kis statisztikát állítunk össze az egyesület tagjairól. A rendes tagok létszáma volt az 1898 év végén 192, a mely létszám a következőleg oszlik meg:

Városi tisztviselő 45, tanár 26, posta-távirda 22, törvényszék 18, pénzügy 17, biztosítás 10, tanító 10, pénzügyintézet 8, kataszter 8, ügyvéd 5, megye 4, egyház 4, mégán 4, járásbíró 3, gőzmalom 3, orvos 3, kir. tábla 2.

Ezeket kivül van még az egyesületnek 6 rendkívüli tagja.

Valóban bámulatos, hogy ezen jótékony egyesület, mely csekély tőkájével, és tagjainak csekély számával is oly

— A sővény fölött?

— Igen, uram!

Szemközt állottak egymással, csak a sővény választotta el őket.

A leányban új érzelmek árja hullámzott. A fiatal ember teljesen nyugodt volt, de meglátszott rajta, hogy a leánynak minden mozdulatát szorongó figyelemmel kíséri. A leány beszélgetni kezdett; egyetmást kérdezett a művészetről, azután közömbös dolgokra tért át, de beszédközben maga is komoly megjegyzést tett a művészetéről. A festő bámulattal tapasztalta, hogy milyen sokat tud a leány a festészetnek nemesak esztetikai, de gyakorlati oldaláról is. Így beszélgettek a régi mesterekről, iskolákról és irányokról, izlésről és divatról s a halhatatlan remekművek örök becséről.

A festő kezdett fölmelegedni; sötét szemei csillogni kezdtek az örömtől, hogy egy ilyen rendkívüli nőre talált, amilyenről még álmodni se mert volna soha. A leánynak azonban egyszerre komorrá vált az arca és gunyos mosoly torzította el csinos és szabályos vonásait.

— Mindez nagyon szép, amiről beszélgettünk; de már most mondja meg, hogy mi hasznunk van belőle?

— A művészetnek nincs szüksége e kérdésre — felelé a festő nyugalommal — hát nem elég az, hogy a mely pillanatban teremtünk, akkor élünk, igazán élünk? Hát kell e több ennél? De nemcsak akkor élünk, amikor a műalko-

tást élvezzük. Ön nem talál ebben kielégülést?

— Nem, nem találok... mert hisz mindez csak illúzió. Önök művészek megittasulnak tőle, de azért az illúzió mögött megint csak ott van az üresség, mely mindennek a hátterét képezi. Ah, bizony csak nem érdemes élni.

— Hát ugyan mit tegyünk? — kérde a művész és mosolyában jó indulat, esodálal s röpke guny volt elvegyülve.

— Ha én azt tudnám — mondá a leány vállat vonva, — ha én azt tudnám, akkor önt nem tartóztattam volna. Már most sajnálom, bocsánat...

— De a vázlatomat csak megtartja?

— Ha ezzel örömet okozok önnek... hanem mondja meg őszintén, minden ezikornya nélkül, mondja meg őszintén, hogy a művészet csakugyan az egész életét betölti önnek?

— Persze hogy betölti, hisz másképp nem volnék művész, csak műkedvelő.

— Aztán ez a művészet annyira elfoglalja önnek minden érzelmét, minden gondolatát, hogy nem érzi azt az ürességet, azt a vigasztalanságot, azt a kétségbeesést, mely az egész világot betölti és a melynek mindnyájan rabjai vagyunk?

— Hát biz' én bevallom, hogy néha néha nekem is vannak ilyen gondolataim... hiszen egyazon kornak vagyunk gyermekei... de azért segíteni is tudok magamon?

— Ugyan hogy?

A leánynak parancsolóan hangzott.

tak a szavai; szemeivel, egész lényével feszülten várta a feleletet.

— Festek. — válaszolá a művész nyugodtan, — nekem a legjobb segítő társam a természet. Kietlen, sivár vidékeket festek, megfestem a természet buskomorságát, a kétségbeesést, mely benne van mindenben, de csak az ember oly szerencsétlen, hogy érezni tudja és beszélni képes róla. Az én megváltóm a munka, mely újra meg újra szabaddá tesz. A tájékokban és a természetben megnyilatkozó unalom, üresség és rettenetesség után kutatok és így ölöm ki az unalmat, az ürességet és rettenetességet önmagamból, a saját lényemből.

— Ön hát boldog — mondá a leány leverten, — de mit tegyek én?

A festő hallgatott és lehajolt a földre. Az ut porában valami csillogott a nap-sugártól; a festő fölemelte a csillogó jószágot, egy csomó színes üvegeserepet, mely Isten tudja, hogy került oda! Aztán az üvegdarabokon keresztül nézte a tájat. A nap ép ebben a pillanatban vonult felhők mögé és a vidékre zordonság borult.

— Lám szólalt meg a festő, egy színes üvegdarabot tartva a szeme előtt, — lám milyen varázslatos világításban pompáz előttem a vidék! A kép természetellenes és hamis, de mégis jól esik az érdekeknek.

Egyik üveg rózsaszínűnek, másik halványkéknek mutat mindent... csupa kristályból és opálból áll az egész világ. Bizarr, de elragadó! Ez a színpompa

szép eredményeket tud kivívni, ugy a könnyen hozzáférhető, mint esekély részletekben törleszthető kölcsön adás, mint a segélyezés, és kedvezmények szerzése terén is, oly esekély pártfogásban részesül Debreczen nagy tisztviselői karának részéről.

Hiszen ez a 192 tag csak egy kis töredéke a város területén élő minden rendű tisztviselőknak.

Micsoda eredményeket lehetne itt minden téren elérni, ha ez az óriási kar egygyé összeállana és szigoruan összetartana!?

Hiszen ma is oly szép kedvezményeket tudott már kieszközölni, melyeket ha a tagok minden irányban igénybe vesznek, a befizetett alaprészek 100, sőt több perzentos kamatozásának felelnek meg az így nyert összegek.

Hisszük és reméljük, hogy az egyesület új és ambitiózus igazgatója letudja küzdeni azon igazán hideg közönyt, mely a tisztviselői karban ezen jótékony egyesület iránt mutatkozik, s már a legközelebb jövőben saját jól felfogott érdekekben is a lehető teljes számmal fognak tömörülni ezen igazán jobb sorsot és nagyobb pártfogást érdemlő egyesület kötelékében.

Városi közgyűlés.

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, márczius 29.

Ma délelőtt tartotta rendes közgyűlését Debreczen városa. A 25 pontból álló tárgysorozat iránt nagy volt az érdeklődés s a bizottsági tagok szép számmal jelentek meg. A közgyűlésről tudósítónk a következőket írja:

Kévessel 9 óra után nyitotta meg Degenfeld József gróf főispán a közgyűlést.

Szabó Kálmán jegyző a polgármester jelentését a január és február hónapokról olvasta fel.

A tanács elfogadásra ajánlja.

Fejér Ferencz dr. nem találja a

polgármesteri jelentésben nyomát annak, hogy tett-e lépéseket az iránt, vajjon jövőben lesz e itt önkéntes iskola. A lapokból értesült ugyan ez ügy elintézéséről, de hivatalosan nem.

Oláh Károly tanácsnok válaszolt Fejérnek. Kijelenti, hogy a tanács minden tekintetben intézkedett az önkéntes iskola felállítására iránt. Kaptak is választ, de az idő már késő volt Debreczenben az önkéntes iskola felállítására, hanem a miniszterium kilátásba helyezte az iskola felállítását jövőben. A választ, valamint a polgármester jelentését tudomásul veszik.

Perczel Dezső volt belügyminiszter leiratát, melyben állásától való felmentését tudatja s köszönetet mond a törvényhatóság támogatásáért tudomásul veszik.

A földmives iskola.

A földmivelésügyi miniszter leirata került elő, melyben a várost a földmives iskola beszüntetéséről értesíti.

Annak idején bőven ösmertettük az indokokat, minek folytán a miniszter az iskolát beszüntette. A tanács tudomásul vétel végett előterjeszti a közgyűlésnek a leiratot, de azt is javasolja, hogy a város érdekeinek s jogainak — milyenek az alapítványok, ingyen telkek, berendezések, — a tanács megvédése s továbbra is biztosítása céljából bizassék meg a miniszterrel való érintkezésre.

Nagy Zsigmond dr. a gazdasági felső népiskola felállítását szükségesnek tartja.

Király Gyula gazdasági tanácsnok megmagyarázza, hogy a dr. Nagy Zsigmond által tett indítvány a leirat után keresztülvihetetlen.

Kiss Albert a jelentéstételt határidőhöz óhajtja kötni, indítványozza: utasítsassék a tanács, hogy egy év alatt az ügyről jelentést tegyen, kiterjeszkedve arra is, hogy a földmives iskola megszüntetésével előálló hiány mivel volna pótolható.

A közgyűlés a tanács javaslatát Kiss Albert indítványával kapcsolatban elfogadja.

A honvédelmi miniszter rendeletét a lóavató bizottságokat illetőleg a közgyűlés tudomásul veszi.

Balkányi Emil dr. IV. ker. orvos kérelmezte a tanácsnál, hogy neki a szegényház gyógykezeléséért 200 frt személyes pótlék adassék.

A közgyűlés a múlt évben elutasította, Balkányi ezt a határozatot megfelelteszte a belügyminiszterhez, ki a közigazgatási bírósághoz tette át a felebbezést.

A közigazgatási bíróság a közgyűlés határozatát megsemmisítette s kimondotta, hogy a város köteles Balkányi Emil dr. nak a 200 frt személyes pótlékot 1897. október 1-től megfizetni.

E tárgynál hosszabb vita is volt, melynél különösen Sz. Szabó László tünt ki, ki azt állította, hogy a városi hatóság a legfelsőbb bíróságot félrevezette.

Elnök ezen kijelentést sértésnek tekintti s a gyanúsított városi hatóság nevében a sértést leghatározottabban s legerélyesebben visszautasítja.

A legfelsőbb bíróság ítéletét tudomásul vették.

Hevesvármegye átiratát, mivel az tárgyalanná vált, valamint Borsodvármegye átiratát a képviselőházhoz a kóber cigányok ellen intézendő felirat tárgyában tudomásul szolgálat.

Következett ezután a két irnoki állás betöltése. A kijelölő bizottság az állásra jelölte Szilágyi Bálint őrmestert, Szondy Lajost, Szabó Ferenczet, Acs Andort, Bernáth Lajost és Homonnay Szilárdot.

Szavazásra nem került a sor, mert az 1876. t. cz. értelmében egyik állás igazolványos altisztek számára van fenntartva.

Mint ilyen, egyedüli pályázót Szilágyi Bálint honvédőrmestert választották meg.

A második irnoki állásra egyhangulag Szondy Lajost választották meg.

Megejtették harmadikban a névszerinti szavazást a Szovát községben fekvő kisebb ingatlan elidegenítése felett.

Az elidegenítés mellett szavazott 103 bizottsági tag, vagyis a tanácsi javaslatot elfogadták.

Az ev. ref. egyház és főiskola továbbá a róm. kath. kegyes tanítórend által eddig haszonélvezeti joggal birt fancesikái kaszálóknak tulajdonjogilag ugyanazok részére átengedése felett a névszerinti szavazást a bizottsági tagok abszolút többségének hiánya miatt elhalasztották a májusi közgyűlésre.

A nyulás csárda elidegenítése tárgyában a névszerinti szavazást szintén a májusi közgyűlésre halasztották.

A közig. bizottságnak múlt évről szóló jelentését tudomásul vették. A debreczeni ev. ref. egyháznak, K. Tóth Kálmán és társainak az 1899. évi költségvetést megállapító határozatnak, az ev. ref. ispotály segélyezésére vonatkozó része ellen beadott felebbezése került tárgyalás alá.

A felebbezés felolvasása után a tanács javaslatát olvassák fel. A tanács nem javasolja az 1400 frt megadását.

Abrahám László javasolja, mivel a költségvetés már meg van állapítva, a rendkívüli költségvetés terhére szavazza meg a közgyűlés az 1400 frt, a nélkül azonban, hogy ez jövőben precedensül szolgáljon.

Kola János dr. jogi szempontból szól a tárgyhöz.

Abrahám indítványát nem fogadja el. Szabó Kálmán ezt nem jogi, hanem a sziv kérdésének tekintti. Azt indítványozza, hogy ezután is tartsák ezt a segélyt fenn.

Kiss Albert szerint az eddigi intézkedés fenntartása újabb terheket nem ró a közönségre. Csatlakozik Szabó Kálmán indítványához.

Simonffy Imre polgármester mellett van, hogy most véglegesen döntse-

legalább részben pótolja a napot, a míg ismét előkerül a felhők mögül. Nézzen csak ön is egy ilyen eserepen... csudát fog látni.

Egy kék üveget nyújtott át a sövényen, azt azonban észre sem vette, hogy a leány nem veszi el kezéből a cserepet, hanem beszél tovább, mint aki elemében érzi magát.

— Igen ez lényege a művészetnek. Elföldi előttünk az élet ürességét és könnyű szárnyakon emel a magasba, a hol minden felül vagyunk! Igen így van! Művészet, vagy szerelem... vagy egyik, vagy másik, mert különben beleőrülünk! A művészet a kék, a szerelem a rózsaszínű üveg, melyen keresztül nézzük a világot. Válassza egyiket, vagy a másikat, vagy még jobb, ha mind a kettőt választja, akkor aztán jól érzi magát. Persze ez is csak illúzió, a mint ön is mondta, de hát nem e minden illúzió, ami csak van a világon? Jólét és nyomor, élet és halál, álom és valóság? Fogadja tőlem emlékül a képecskémet és nekem engedje meg, hogy ezeket a színes cserepeket elvihessem. Isten áldja meg. — A leány reszkető kezét szótlanul nyújtotta át a sövény fölött... A festő eltűnt a tulsó oldalon, ő pedig elgondolkozva állt a vázlat előtt. Egy eserfa, melynek lombján napsugár rezeg keresztül; a napsugárban szunyogok és legyek rajzanak...

Leány és ifju soh'sem találkoztak többé az életben.

Az ostende-i tengerparton egy sásból fonott székben agg hölgy üldögélt. Hetven év körül lehetett; ránczos kezét egymásba fonva nézegette a tengerben lubiczkoló vidám népséget, ki kitegintgetett a belát hatatlan tengerre, a végtelen szemhatár felé. Az évad vége felé közeledett és tikasztó melegség áradt szerte. A távolból zene hangzott, kaezagás esengett és a tenger mormolásába mindenünnen vidám csevegés zendült bele.

Az agg hölgy mosolyogva nézte a világot.

Arczán kimerültség nyomai látszóttak. Szeme a lábai előtt elterülő sárga fővényre tévedt. A fővényben csillogott valami. Egy csomó színes üvegcserep.

Az agg hölgyet vajjon miért fogta el a remegés... kiaszott, reszkető kezét miért nyújtotta az üvegcserepek felé? Egy kék és egy rózsaszínű üvegdarabot fölemelt a fővényről és rajtuk nézte meg az őszutó fényes napsugaraiban tündöklő tengert. Mily csodás varázsu kép! Micsoda ragyogó színözön!

Az öreg asszonynak fonnyadt ujjai között nagy könyecsepek peregetek le a redős orczáira, és a „kiállhatatlan“ lénynek mélységes sóhaj lebbent el ajkairól: — Mégis csak igaza volt neki! — — —

Fordította: Quis.

nek ez ügyben. Helytelennek tartja, hogy a felebbezésben olyan „drasztikus“ kifejezések vannak s csodálkozik, hogy ezt aláírták. Ne bolygassuk azt többé, a mit egyszer a város a felekezetnek segélyként megad. Indítványozza, mondja ki a közgyűlés az 1400 frtot egyszer és mindenkorra megadja a közgyűlés.

K. Tóth Kálmán örömmel járul a polgármester indítványához. Ő is az aláírók között szerepelt, de sem személyeket sem testületet, hanem az eljárást nevezik ők felebbezésükben „durvának“.

A közgyűlés ezután egyhangulag elfogadja a polgármester javaslatát, vagyis a segély állandóan megmarad s a rendes költségvetésbe az 1400 frt visszahelyeztetik.

Néhány kevésbé fontos ügy került még tárgyalás alá, melyeknek befejezése után a közgyűlés 1 órakor véget ért.

SZÍNHÁZ.

* **Országgyűlési szállás.** A színházi estétet most Ujházy Ede vendégszereplése teszi fölötté érdekessé. Tegnap egy régi magyar vigjátékban Vahot Imre Országgyűlési szállás-ban ismét teltház tapsolta Ujházy zseniális játékát, melyet fölösleges dicsérni, csak konstatáljuk, hogy harsogó nevetés hangzott egész estén át s alig győzték tapsolni a mestert, a ki viszont alig győzte megköszönni az óvációt.

A társulat egyik legrokonszenvesebb tagja Odry Árpád, a kiváló tehetségű fiatal színész tegnap bucsuzott el a közönségtől. Két-három nap multán már a debreczeni származású Makó Lajos szintársulatánál működik a budai színpadon. Hisszük, mielőbb viszontlátjuk a debreczeni színpadon.

* **Bucsuzó színész.** Szentés János, aki hosszabb ideig működött a debreczeni színpadon holnap bucsuzik a színház közönségétől. Jó igyekezetű, derék színész, pár szerepben határozott sikert aratott, szimpatikus egyéniségéért sokan kedvelték. Szentés a kecskeméti szintársulathoz szerződött.

Gyászrovat.

† **Halálozás.** Tóthszegi Juliánna Ferenczli Gyuláné asszony, f. hó 28-án reggel 7 órakor, életének 36 ik, boldog házasságának 18-ik évében, hosszas szenvedés után elhunyt. A boldogultat folyó hó 30-án délután 3 órakor a ref. egyház szerint, Bethlen- (Kis-Mester) utca 42-ik számú háztól, a nagytemplomban tartandó rövid ima után, a Szent-Anna-utcai temetőben helyezik örök nyugalomra.

† **Gyászjelentés.** Darcsy Miklós ev. ref. lelkész élete 74 ik, lelkészi működésének 50-ik évében hosszas szenvedés után e hó 20-én esti 10 órakor elhunyt. A boldogultat e hó 29-én 2 órakor az ev. ref. templomban tartandó gyász isteni tisztelet után a borzsovai ev. ref. sírkertben helyezik örök nyugalomra.

† **Elhunyt urnő.** Mint részéttel értesülünk Kovács Lajos tanítóképző tanár neje három heti súlyos szenvedés után elhunyt.

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredetitáviratai. —

A miniszterelnök tisztelgése.

Budapest, márczius 28. (Érk. d. u. 2 ó.) Széll Kálmán miniszterelnök ma délelőtt Jenő kir. hercegnél tisztelgett díszmagyarban.

Elsülyedt hajó.

Budapest, márczius 29. (Érk. d. u. 2 ó. 30 p.) Berlinből jelentik, hogy a „Dankbarkeit“ nevű hajó, Hollandiából Altonába, menet az északi tengeren a Rittersgatt előtt elsülyedt és az egész személyzet tengerbe tult. A katasztrófa nagy izgalmat keltett. Ujabb hírek szerint csak a kormányost mentette meg a Sophia Paulina vonatgőzös, azt is félholtan találták az elsülyedt hajó árboctfáján.

A miniszterelnök Rátóton.

Budapest, márczius 29. (Érk. d. u. 2 ó.) Széll Kálmán miniszterelnök a déli vonattal Bécsből Rátótra utazott, hol a husvéti szünidőt fogja tölteni. A fővárosba csak husvét utáni kedden tér vissza.

Az osztálysorsjáték nyereményei.

Budapest, márczius 29. (Érk. d. u. 3 ó.) Az osztálysorsjáték délelőtti húzásán ötezer koronát nyertek 6949., 55.072. és 85.888.

A postahivatalok szaporítása.

Budapest, márczius 29. (Érk. d. u. 2 ó.) Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter rendeletet küldött az összes postaigazgatóságoknak terjeszszék föl mindama községek, puszták, telepek lajstromait, hol a postahivatalok föllállítása kívánatos. A miniszterelnök ugyanis szaporítani óhajtja a postahivatalokat.

DEBRECZENI ELLENŐR

1899. április 1-ével új előfizetést nyitottunk lapunkra.

Előfizetési ára:

Április hóra	1 frt — kr.
„ 1-től május 31-ig	1 „ 67 „
„ „ június 30-ig	2 „ 50 „
„ „ decz. 31-ig	7 „ 50 „

Kérjük azon t. cz előfizetőinket, kiknek előfizetése márcz. hó végével lejár, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, lakásváltoztatás esetében pedig egy helybeli, mint vidéki előfizetőinket kérjük, hogy előbbi címüket velünk közölni sziveskedjenek, nehogy a lap küldése fönnakadást szenvedjen.

NAPI HIREK

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Ötthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a félék megjelenhetnek minden szerdán.

— **Ünnepi istentiszteletek.** Az ágost. hitv. ev. templomban: Nagypénteken d. e. 10 órakor Jézus szenvedése története. Az egyházi beszédet tartja Materny Lajos főesperes. Istentisztelet végeztével urvaosora-osztás és offertorium. Délután 3 órakor ima. Husvét első napján d. e. 10 órakor prédikál és urvaosorát oszt Materny Lajos főesperes. Délután 3 órakor predikál Schindler Márton segédlelkész. Husvét második napján d. e. 10 órakor egyházi közgyűlés több fontos tárgygyal.

— **Uj számvevő.** Degenfeld József gróf főispán törvényben gyökerező jogánál fogva az elhunyt Tüdös József számvevő helyére Harangi László számtisztet nevezte ki. Az új számvevő kinevezéséhez szívből gratulálunk.

— **Mérnök választás H.-Nánáson.** Rásó Gyula kir. tan. alispán f. hó 28-án Hajdu-Nánáson rendkívüli városi közgyűlést hívott össze, melynek tárgya, — a már több év óta üresedésben levő mérnöki állás betöltése volt. — Nevezett állásra csak egy pályázó volt: Somogyi Gyula kit is egyhangulag megválasztott városi mérnöké.

— **A pallagi földmives iskola.** A városi tanács a mai közgyűlés elé terjeszti a földmivelésügyi miniszter ismeretes rendeletét, amelylyel a pallagi földmives iskolát már a folyó iskolai év végén megszünteti, illetőleg más városba helyezi át. Ezen ügyre vonatkozólag a városi tanács a következő javaslatot terjesztette ma a közgyűlés elé: A közgyűlés vegye tudomásul a földmivelésügyi miniszter rendeletét az abban kifejtett indokoknál fogva; de minthogy a város által 1863-ban kiállított alapító levélben lefektetett jogok és szolgálmányok fenntartásáról a miniszteri rendelet meg sem emlékezik, — utasítsák a tanács, hogy ezen jogok és szolgálmányoknak a megváltozott helyzetre való tekintetből leendő körvonalozása és a város érdekeinek megóvása végett kezdjen a földmivelésügyi kormánylyal tárgyalást és ennek eredményéről tegyen a maga idejében jelentést.

— **A kereskedő társulat gyűjtése.** A kereskedelmi akadémián létesítendő Erzsébet királyné ösztöndíj alapra újabban Kovács Gyula urtól 10 korona adomány érkezett be, melyhez hozzáadva az addig kimutatott 2321 korona 40 fillért, az összes gyűjtés 2331 korona 40 fillér.

— **A „Petőfi-Dalkör“.** Erdős Máli kisasszonytól átvett gyűjtő-íven a következő adományok folytak be hozzám — a zászló-alapra: N. N. 10, N. N. 30, özv. P. L.-né 20, Engeszer Józsefné 50, özv. N. M. 20, Jobbágy Ferencz 20, Török Gáborné 50, Joó Istvánné 20, Nagy Árpád 50, Dóczy Lajos 50, N. N. 20, N. N. 10, Miskolczi Nándor 50, Banóczy Alajosné 30, N. N. 10, Horváth Jánosné 20, N. N. 10, N. N. 10, N. N. 10, Csapó Karolina 30, N. N. 30 kr. Összesen 28 frt 35 kr. Továbbá f. évi márcz. hó 15-iki ünnepély alkalmával felülfizetett s tévedésből kimaradt özv. Nagy Sándorné 50 kr. Összesen tehát 28 frt 85 kr.

Ezen összeggel a zászlóalap, mely eddig 280 frt 53 kr volt, 309 frt 38 krra emelkedett. Uj tagokként beléptek: Békés Lajos, Kohn Gyula, Szabó István, Juhász Lajos, Molnár Ilona, Szilágyi Károly, Darvassy Sándor, Ember Lajos, Frölich Venczel, Fráter Gyula, Kálnay János, Bundi Sándor, Szentpéteri Sándor, Pospisics Géza, Juhász József, özv. Barcza Lajosné, Simonffy István, Kovács János, Sepsy Kálmán, Megyeri Kálmán, Lusztig Károly és Milek Lajos rendes tagok. Fogadják ugy a tagokként beléptek, mint a zászlóalapra adakozók és a mélyen tisztelt gyűjtő kisasszony a kör nevében nyilvánított hálás köszönetemet. Debreczen, 1899. márczius 24-én. Nagy Ferencz s. k. a „Petőfi-dalkör“ pénztárnoka.

— **Az ezred kutyája.** A minap a közös hadsereg több ezrede ünnepet ült. Emléket azoknak a győzedelmes harcoknak, melyeket ötven évvel ezelőtt vívtak Olaszországban Radeckzy vezérletével. Sokszor és sokat irtak már ezekről a harcokról, megénekelték a győzelmet, leírták a tengernyi fáradságot, följegyezték a hőstetteket, de elfeledkeztek az olaszországi hadjárat egy hősről — Prohaszkáról. A hős Prohaszka egy kutya volt. Vicenzának 1848. június 10-én történt bevételéről szóló jelentés a megsebesültek között említi Prohaszkát is, a 7. számú Prohaszka-gyalogezred kutyáját. Ez az ezredkutya ott volt minden ütközetben és mindig legelő járta. Minél sűrűbb volt a golyózápor, minél félelmetesebben dörgött az ágyu, Prohaszka annál jobbkedvű volt, a rohamra induló legények előtt ugrándozott és bátorságával, ugatásával föltüzeltte a katonákat. Sok sebet kapott a szegény pára, de valamennyit kiheverte és bátorsága maradt a régi. Valahányszor az ellenség golyója megsebesítette, a tartalékhoz futott, a hol sebet bekötötték, azután ismét előrerohant a harcolók közé. Szinte megható volt ennek az okos állatnak az ezredhez való ragaszkodása. A Prohaszka-ezrednek minden katonáját ismerte és határozott ellensége volt minden polgári embernek, de különösen az olaszoknak. Az ezred legénysége, mely annyiszor bámulta vakmerőségét, a kutya nyakraalójára rátette a kaplári esillagot és a mikor a háborus évek lezajlása után, bár sok volt a sebe, még mindig aktív szolgálatban volt, fából készült szolgálati jelvényt csináltatott neki az ezred legénysége. Prohaszka ott volt Kartatonénál, Santa-Lucziánál, Vizenánál, Milanónál és ő lépte át elsőnek a Ticinót. Minden ütközetben részt vett és híre akkora volt a közös hadseregben, hogy képét kézzel-kézre adták és egy nagyobb rangú tiszt sem mulasztotta el az alkalmat, hogy Prohaszkát megnézzék. 1851-ben még a legfelsőbb hadurnak is bemutatották a ritka okos kutyát, amely hűségesen követte ezredét mindenhol. 1853-ban ezredével Klagenfurtba került, ahol roska-dozva bár, de hűségesen követte a katonákat a gyakorlótérre. Egyszer aztán beteg lett, össze-vissza lőtt teste megtagadta a szolgálatot, a derék állat kimúlt. Az ezred tisztikara a klagenfurti muzeumnak ajándékozta a Prohaszka földi maradványait és még most is ott van kitömve a hű és bátor állat mintaképe: Prohaszka, a derék hadi kutya.

— **Köszönetnyilvánítás.** Alulírott ezen uton is köszönetet mondok a „Debreczeni első takarékpénztár” közgyűlésének azon nemes tettért, hogy a helybeli m. kir. állami főreáliskolai ifjúsági segítő-egyesületnek husz frtot küldeni kegyeskedett. Csebi Pogány Kornél, m. kir. állami főreáliskolai tanár, mint a segítő-egyesület vezetője.

x Hivatali helyiségül, esetleg ipari célokra raktárnak stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olcsó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

x Földmérő talyigát szabadalmaztatott magának a **Stádel Károly örökösei** cég gazdasági gépgyára Győrött. Ezen szerszám rendkívül ügyes szerkezeténél fogva nagy szolgálatot tesz a gazdaközönségnek, amint az már eddig is számtalan esetben bebizonyult s gyakorlati értékénél fogva máris nagy elterjedést nyerhetett. Ajánljuk az érdekes és hasznos találmányt gazdaközönségünk figyelmébe.

x A „Bika” kávéházban ma szerdán, **Rácz Károly** zenekara játszik.

Előfizetési felhívás.

Az új évnegyed közeledtével felkérjük olvasóinkat arra, hogy az előfizetést megújítani kegyeskedjenek.

Lapunk a régi marad. Huszonhat év óta küzdünk a liberalizmus zászlója alatt kitartással abban a meggyőződésben, hogy csak ez teheti nagygyá és erőssé e viharlított nemzetet.

Az élénk tűzött iránytól nem tértünk le egy pillanatra sem. Az idők változtak, új eszmék termettek, a mi álláspontunk azonban nem változott.

A jövőben is arra fogunk törekedni, hogy lapunk hűséges organuma legyen az igazi szabadelvűségnek.

Igyekezünk legjobb meggyőződésünk szerint igazat írni, jól tudva, hogy a sajtó csak akkor számíthat a gondolkodó olvasók elismerésére és pártolására, ha az az igazság vezeti azt a tollat, mely a közvélemény szolgálatában áll.

Szenzációt nem hajhászunk, ez nem kenyerünk. Érdekesen fogunk ugyan írni, de nem leszünk soha előmozdítói azon irányoknak, mely az ujságolvasók lelkét izetlen szenzációkkal akarja meghódítani.

Büszkék vagyunk arra, hogy lapunk kedvelt közlönye azon közönségnek, mely csak a nemes hangot szereti a közéletben és sajtóban egyaránt. Igyekezünk a jövőben is méltók lenni a bizalomra. Ez a bizalom lesz fáradozásunk legszebb jutalma.

Lapunk minden rovatát érdekesen állítjuk egybe. Kiadóhivatalunk nagy áldozatokkal külön szerkesztőséget tart fenn **Budapestben**, hogy olvasóközönségünket, naponként friss érdekes táviratokkal láthassa el.

Nem ígérünk többet, mint a mennyit adhatunk, de a mit ígérünk, azt igazán megadjuk.

Kiadó és laptulajdonos:

A Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Konez Ákos.**

A Teleki-díj nyertese.

(Zivuska Jenő — koszorus drámairó.)

A Tudományos Akadémia tegnap döntött a Teleki pályázat dolgában s ime kiderült, hogy a legjobb szomorú játékot egy debreczeni ifju, Zivuska Jenő érdész gyakornok írta, akinek a 100 darab arany pályadíjat odaítélték. Debreczenben nagy örömet keltett, hogy e város fia, egy 23 éves ifju az, aki az akadémia diadal-kapuján megkoszoruzva indul egy kecsgető dráma írói pályára.

A Budapesti Hírlap tegnapi, márczius 28 iki számában **Ujlaki Antal** kollégánk a következő sorokban mutatja be a fiatal drámairót:

Amikor Debreczenben, a Becsület-bíró szrszójének szülővárosában meghalották, hogy Zivuska József volt debreczeni városi érdész árvája odafönt Budapestben milyen nagy fejtörést okozott az író és tudós uraknak s akár kiadják neki a pályadíjat, akár nem, de az irodalmi dicsőség már megvan, azt mondták, hogy az árvák nyomasztó sorsában ime néha nagyszerű kiengesztelődés következik be. Hír régen nem okozott már nagyobb büszkeséget Debreczen városának ama köreiben, amelyekben az irodalmi dolgokat éber figyelemmel kísérik, mint az az ujság, hogy egy debreczeni fiuról kiderült, hogy nagy drámairói talentum van benne. Ennek a fejlődő talentumnak a megérté-

séhez és ahhoz az eljárásához, amelyet a pályamunka benyújtásával tanusított, a következő fölvilágosítást adhatom:

Az **Itélet** (vagy **A becsületbíró**) bemutatató előadásán ott voltam. A darab alapos huzásokkal került színre igazán sikerült előadásban. A főbb szerepeket **Komjáthy, Vidor, Fenyéry, Komjáthy, Fáy Flóra** és **Bartha** játszották tehetségük javával Zivuska, aki Ungvárott érdész gyakornok, nem jelenhetett meg a premiéren. A közönség többször szólította ugyan a lámpák elé, de helyette Vidor Dezső rendező köszönte meg az ovációt, amely önként következett, minthogy Zivuska Jenő már pár év óta elszármazott innen és senkinek sem lehetett érdekében, hogy érdem nélkül tüntessen. Vidor Dezső, a debreczeni színház akkori rendezője váltig mondta, hogy Zivuska „óriás” tehetség, de az igazat megvallva, azt hittük, hogy csak privát érdeklődés szól belőle. Némelyik debreczeni lap egyenesen „levágta.” Altalában vállveregető hangon irtak róla, kivéve a „Debreczeni Ellenőr”-t, amely tartózkodóan bár, de kijelentette, hogy az Itélet „komoly tehetség mély tanulmányra valló komoly munkája.” Pedig e sorok írója tudta hogy Zivuska ha huszonhárom éves is, de nemolyan egyéniség, aki írói viselkedésgől fog tollat, de olyan bizalmatlan volt a fiatal, akkor alig huszonegy-huszonkét éves ifju iránt — hogy a hírlapírói pályával járó izgalmak közepette még csak a darabot sem akarta végig olvasni. Később hallottam, hogy Zivuska Jenő nyugodtan vette a debreczeni kritikát, mindössze annyit mondott egy barátjának:

— Nem értettek meg otthon!

A barát azt tanácsolta Zivuska Jenőnek, hogy dolgozza át a darabját és pályázon vele. Zivuska Jenő sokáig habozott, de mint apátlan-nyáttalan ifju, többszörösen érezte azt az erkölcsi kényszert, a mely a jobbakat a haladásra ösztönzi, betegesen is hozzálátott a munkához és átdolgozta az Itélet-et.

Tudni kell, hogy bár Zivuskának ez az első darabja, ő nem afféle alkalmi író. Gyermekkorától a klasszikusokon nőtt föl. Anyja német származású katolikus nő volt, folyton Schillert, Göthét s Heinét fordíttatta. A verseket aztán Jenő fiának olvassatta föl. A fiu, amikor az apjával kiment a guthi erdőbe, csupa jó könyvet vitt magával s már igen korán megismerkedett a klasszikus és a modern irodalom remekeivel. Különösen Shakespearet olvassatta és Debreczenben tartózkodása alatt mindig csak olyan emberekkel társalgott, kikkel Shakespeare-ről lehetett eszméet cserélni. Majd Eperjesre került, ott végezte az ötödik gimnáziumot, mivel édesnyja katolikus papot akart belőle nevelni, de a következő évben már visszakért a debreczeni református kollégiumba. Most egészen tanulmányainak szentelte minden idejét. Kisebb korában, emlékezem, a pinczében színelőadásokat rendezett s rendszeren a saját szomorujátékait adta elő, de a főbb szerepeket mindig ő játszotta. Érettségi után Selmeczbányára ment s három évig a Bedő alapítványt élvezte. Lelkületére nagy hatással volt, hogy atyját és anyját egymásután vesztette el. Debreczenből nagynénje, Zivuska Ferenéné, egy ügyvéd özvegye gyámkodott rajta Zivuska Jenő csakhamar önképzőköri előök lett, Irogatott is, jobeára verset, de írásait csak sok ösztönzésre mutogatta. — Pajtásai szerették, mert kedves, szép fiu és erős karakter. Szerény, de öntejü; határtalanul szorgalmas, kevés beszédü s ez a körülmény, továbbá a szőke hajjal ellentétes szigoru metszésü arcza eleinte rideg hatást tesz, de nyílt beszéde azonban megnyeri az embert. Az ötszáz forintos pályadíj jól esik neki, legalább gyógyítja magát. A pénzzel tud bánni s noha csak huszon-

három éves, igen öntudatos, mert korán megszokta az önállóságot. Tele van a feje gondotattal, témával. Bizonyára sokat és szépet termelne a színpad számára, ha akadna, aki fölfogná sorsát s az ungvári kincstári erdőből a magyar drámairodalom mezejére terelné az Isten jóvoltából való tehetséget. A sok babérból, mely a magyar drámaíró számára terem, bizonyára sokat tépdeshetne Zivuska Jenő a debreczeni varga-utcai halvány arcú kis diák, aki árva létére az emberek között éppen úgy érezheti a magánosságot, mint a sűrű erdő közepén . . .

NYILT-TÉR.

**Vesebajoknál,
a húgyhólyag bántalmainál
és köszvénynél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,
a Lithion-forrás**

Salvator

Kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatása.

Vasmentes. Kellemes ízű.

Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyviz és diaetikus ital.

Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és vese izgatási tünetekben vagy húgysavas vesehomok és vesekövek** képződésében szenvednek.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

CSARNOK.

Porszemek.

— Irta: **Krúszelyi Erzsike.** —

(Folyt. és vége.)

Nem fél ettől a gondolattól. Emlékszik, hogy midőn a doktor tudtára adta kezdődő baját: meg sem döbrent. Inkább öröm, mint fájdalom volt az, amit érzett.

Miért is féljen?

Nem tartozik senkinek az életével. Iza azóta már bizonyosan asszony. Nem kérdezősködött róla soha. Minek? Hisz másnak lett a menyasszonya.

Most haza megy; de nem fogja felkeresni. Nem akarja látni. Tán nehezebb lesz így a halált bevárni.

És néz tovább az utczára. Gondolatait olykor megszakítja egy-egy száraz fojtó köhögés, melytől nagy, lázas szemei könnyelábadnak.

Mikor leszál a rég nem látott otthon előtt a kocsiról, habozva áll egy darabig a kapuban. Vajjon hogy fogadják? Sejtik e, hogy jön?

Remegő keze fél a kilincset megnyomni. Áll és habozik. Nézi a jól ismert zöldzsalus ablakra. Le vannak eresztve és csend mindenütt. Persze, hiszen olyan nagy a hőség!

Végre belép. Ingadozva megy fel a tornác lépcsőin és kopogtat az ajtón, de nem kap választ. Lassan kinyitja és be-

megy. Senki sincs ott, csak egy kis sárga kanári csattog az ablak-párkányán a kalitkában. A szomszéd szobából hangokat hall. Ott vannak. Szívét örült dobogás fogja el. Érti, hogy le kell ülnie pihenni kissé. A kis kanári mellett ott az anyja kényelmes karos széke. Beleereszkedik és hirtelen elfogja a száraz köhögés. A kis sárga madár ijedten némul el és vergődve igyekszik a kalitkából szabadulni. Végre csillapul a köhögése és könnyes szemei a kis kanárra tévednek. Hogy megijedt tőle! Vajjon a többiek is így megfognak-e ijedni, ha meglátják?

Hirtelen elhatározással indult az ajtónak és belép.

Ott ülnek mind az asztal körül éppen végezték az ebédet. Apja, anyja, három huga és két öcsese.

Mind rábámulnak, a mint kalapjával kezében ott áll az ajtóban.

Nem ismerik meg rögtön, hiszen annyira megváltozott a távol töltött hat év alatt. Gyerek volt mikor elment és most férfi. Viruló egészséges volt akkor, most beteg és sovány.

Az apja feláll és idegenül lép hozzá:

— Mi tetszik uram?

— Nem ismer édes apám?

Ugy elszorul a szíve.

A csodálkozás és meglepetés kiáltása hangzik mindnyájok ajkáról; felugrálnak és körül veszik; de egyik sem siet nyakába borulni, hisz olyan régen nem látták, szinte el is feledték.

Az apja néz rá egy darabig és aztán kezét nyújtja, mit ő remegve csókol meg.

Aztán az édes anyjához fordul:

— Megbocsáthatok e? — kérdi forrón csókolgatva kezét hol az apjának, hol az anyjának.

(Vége köv.)

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: **Kéry Gyula**)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59—14.

KEIL-LAKK

(Glasur)

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára frt 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.

1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

254 12—2

Szent-Királyi Tivadar cégénél **Debreczenben.**

A legszebb női arcz

elveszti gyönyörűségét, báját, ha az arczszín nem tiszta, az arczbőr durva, repedezett és piros. Ilyen bőrtisztítalanságok az értéktelen pipere-szappan használata után keletkeznek. Nem elége ajánlható minden hölgynek, fiatal leánynak a kitűnő **Doering-szappan a bagolylyal**, mely az arczszín szépségére, az arcz bő finomságára a legjobb hatással bír. **30 krért** mindenütt kapható.

CSANAK JÓZSEF

fűszerkereskedése

ajánl a **husvéti ünnepek** alkalmából legfinomabb minőségű

csemegeárut,

Oroszy-féle kiváló finom **bonbonokat** és **süteményeket**; friss **Carfloit**, tiszta tejszínből készült **teavajat**, kassai **sódart** és naponként érkező friss budapesti **élesztőt.**

Csanak János nagyvadasi termeléséből, ösmert kitűnő minőségű tisztán kezelt **Ezerjó, Rizling, Oportó** és **asztali borokat**; ugyszintén **Teutsch-féle** erdélyi hegyi **csemege-** valamint magyar és francia **Pezsgő-borokat.**

Szelvény és kedvezményes jegyek nem érvényesek.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Folyó szám 179. Bérlet 147. sz. „C”

Ma, szerdán, 1899. márczius 29-én:
Ujházy Ede a budapesti Nemzeti színház tagjának utolsó és bucsufellépteül:

BÖLCS NÁTHÁN.

Szinmű 5 felvonásban.

S Z E M É L Y E K:

Szaladin, szultán	— —	Szacsvay S.
Szittah, nővére	— —	Fáy Flóra
Náthán, jeruzsálemi gazdag zsidó	— —	Ujházy Ede
Recha, fogadott leánya	— —	T. Halmi M.
Daja, keresztyénynő Náthán házában, Recha társalkodónője	— —	F. Csigaházy
Egy ifju templárius	— —	Komjáthy J.
Egy dervis	— —	Szentes J.
Jeruzsálemi patriarcha	— —	Bartha István
Egy szerzetes barát	— —	Fenyéri Mór
Egy emir	— —	Makray Dénes

Holnap, esütörtökön márczius 30 án:
Kaposi Józsa és Szentes János bucsufellépteül:

Fausztocska.

Vig operette 3 felvonásban.

Bikszádi

árlappal

és ismertető könyvecskével

bérmentve szolgál

A

KUTKEZELŐSÉG

BIKSZÁD,

(Szatmármegye.)

Bikszádi

ásványos gyógyvizet,

mely egyedüli a maga nemében, több hírneves egyetemi orvostanár és hírneves vikéki orvosok, hatásánál fogva fölébe helyezik a külföldi és drága Selters és Gleichenbergi vizeknek. Gyógyító hatása a bikszádi ásványos gyógyviznek kitünően bevált idült és heveny légsőhurut, hangszálag hurut, vérköpés ellen. Nagy konyhasó tartalmánál fogva vérhányás, tüdőcsucs hurutnál és kezdődő gümőkóránál, továbbá kitünő eredményt értek el a BIKSZÁDI VIZ alkalmazása által emésztetlenség, idült- és heveny gyomorhurut, máj- és epe hólyagbántalomnál, a belek renyhe működésénél, vesehomokban szenvedőkénél, görvélkyóros daganatoknál, heveny és idült női bántalmaknál, mint specificeum vált be.

Bikszádi viz bérlője s a sztojkai viz főelarusítói:

Almer Lajos és Károly

nagybányai lakosok.

Sztojkai

ásványvizet,

mint Erdély gyöngyét nem hiába neveztek el magyar karlsbadi víznek, mert tényleg annak gyógyhatása a szigoru diéta betartásával: idültgyomorbántalom, máj- és epehólyag, valamint epekő bajoknál, nemkülönbön cukorbetegségnek alkalmazva, valóságos csodákat művel, kitünő hatása a SZTOJKAI ÁSVÁNYVIZ a légzőszervek összes bántalmainál, valamint a női bajok és görvélkyóros bántalmaknál is. — A SZTOJKAI ÁSVÁNYVIZ dus szénsavtartalmánál fogva, akár borral, akár gyümölesszörppel vegyítve, mint kellemes üdítő ital párját ritkítja. A SZTOJKAI ÁSVÁNYVIZ hosszas használata az ép szervezetben elváltozást nem idéz elő s így a rossz ivóvizet is pótolja bármely vidéken, annyival is inkább, mert hosszabb állás után nem csapódnak ki belőle a szilárd alkotórészek, mely tulajdonsága lehetővé teszi a tengeren túli szállítást. Kapható: Szabó Zsigmond, Csanak József, Geréby Fülöp, Rickl József Zelmos, Félégyházi János, Kontsek Géza urak fűszerüzletében Debreczenben, a jegyutányosabb árak mellett.

Sztojkai

árlappal

és ismertető

könyvecskével

bérmentve szolgál

A

FORRÁSKEZELŐSÉG

SZTOJKA,

Szolnok-Doboka m.

Csillár kiállítás.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a helybeli piacon a Kereskedelmi Akadémia épülete alatt (Egyháztér 8.) a déli sarokboltban 1899. márczius 30-tól kezdve saját üzletet nyitunk, melyben

Csillár-kiállítást

rendeztünk be a legnagyobb választéku gáz- és villam-esillárokból, melynek megtekintésére a n. é. közönséget tisztelettel meghívjuk.

Ugyan e helyiségben nagy raktárt rendeztünk be a legmodernebb gázüzemű világi-tási, fűtési és főzési eszközökből, melyek — u. m. csilláralkatrészek, falkarok, égők, csilinderek s különféle üvegharangok, tányérok és tulipántok, gázos kályhák, gázos konyhák főrallók, gázos-vasalók, aczél esövek stb. nagyválasztékban s a lehető legjutányosabb áron kaphatók.

Ugyan e helyiségben kaphatók a Debreczenben csakis általunk elarusítható

valódi Auer-féle szabadalmazott gázizzótestek

C. jelü valódi szabadalmazott gázizzótest, darabja 60 kr.

N. jelü valódi szabadalmazott gázizzótest, darabja 50 kr.

Végül tudatjuk a t. cz. közönséggel, hogy ezen üzlethelyiségünkben reggeli 8-tól esti 9 óráig szerelő munkások állanak a t. cz. gázfogyasztók rendelkezésére, kik a telefon utján, vagy szóbelileg bejelentett kisebb javításokat mint vezeték-igazítás, égőtisztítás, gázizzótestek házhozvitele és beállítása, gázömlés elhárítása, fűtő-, világító- és főző-készülékek tisztítása kezelésükre vonatkozó utbaigazítás stb. stb., a napnak bármely órájában ingyen kötelesek végezni. Éjjel a Vár-utczai helyiségünkben tartunk ezentul is őrseget. Gázberendezések és a fentebb nem említett egyéb munkálatoknak megrendelése ezután is az igazgatóságához intézendő, melyet azonban az üzleti személyzet készséggel és díjtalanul közvetít.

Tisztelettel

a Debreczeni Légszeszgyár Igazgatósága.

Telefon szám 90.

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1899.

Valódi Auer-féle gázizzótestek.

Gázzal főzés és gázzal fűtés.